

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.198/2025/4.

A felperes:

Felperes1 (tart. hely: Alperes1, cím1)

A felperes képviselője:

dr. Mihály Rita pártfogó ügyvéd (Cím9.)

Az alperes:

Alperes1 (cím1)

Az alperes képviselője:

dr. Varga-Lazányi Irén jogtanácsos (cím1)

A per tárgya:

személyiségi jogsértésből eredő igény érvényesítése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Győri Törvényszék, P.20.028/2024/59. sorszám

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 63. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperesnek 160.000 (százhatvanezer) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 208.000 (kettőszáznyolcezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

A pártfogó ügyvédi díjat a felperes viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a felülbírálat alapjául is szolgáló tényállás szerint a felperes nyaki gerincvelője károsodott, nála a nyaki és ágyéki gerincszakasz degeneratív elváltozása, az ágyéki V. porckorong sérvesedése áll fenn. Felperes alkalmazkodási zavar, disszociális személyiségzavar, kevert személyiségzavar miatt gondozás alatt áll, több alkalommal kezelték az IMEI-ben falcolás és öngyilkossági szándék miatt. A felperesnek magasvérnyomás betegsége és gyomor-nyelőcső reflux betegsége van. A gerincbántalmak és pszichiátriai kórképek miatt szükséges a felperes kontrollvizsgálatokon való megjelenése, gyógyszeres és esetleges egyéb terápia. A magasvérnyomás betegsége és gyomor-nyelőcső reflux betegség miatt gyógyszeres terápia és vérnyomás ellenőrzés szükséges. A felperes 2022-ben égési sérüléseket szenvedett, mely miatt bőrátültetésen esett át. Az égési sérülések miatt rendszeres ellenőrzésre, bőrápoló krémekre volt szüksége.

[2] A felperes 2022. december 14. napjától szabadságvesztés-büntetését tölti az alperesnél. Az alperesi elhelyezés során az idült megbetegedéseivel és égési sérüléseivel kapcsolatos egészségügyi ellátásra volt szüksége, nem volt indokolt egyéb speciális elhelyezése. A felperes számára az IMEI az alperesnél történő elhelyezés időszakára gyógyszereket, diétát nem írt elő.

[3] A felperest magatartása miatt 2023. július 20. napján 10:35-12:54 között, 2023. július 24. napján 23:31-2023. július 25. napján 03:20 között, majd 2023. július 27. napján az alperes speciális zárkában helyezte el. Az elhelyezés során kikötözés kényszerintézkedés alkalmazására nem került sor.

[4] Felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette az emberi méltósághoz és egészséghez való jogát azzal, hogy nem az IMEI által előírt betegszobában helyezte el, felülbírálta az IMEI által előírt gyógyszerkezelt és diétát, vele szemben 2023. nyarán három alkalommal kikötözés kényszerintézkedést alkalmazott. Kérte az alperes kötelezését 2 millió Ft sérelemdíj megfizetésére és bocsánatkérő levél formájában történő elégtételadásra.

[5] Arra hivatkozott, hogy 2022. december 5. napján az IMEI-ben megállapították, hogy az alkalmazandó terápia, „a beállított fekvés egészségügyi körleten történő elhelyezés – tartósan – szükségszerű, elhelyezésének módosítása, sebei fedőkötéssel ellátva”, amelynek az alperes nem tett eleget.

[6] A felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy 2022. december 14. napján került Alperes1a, ezelőtt többször volt az IMEI-ben is. Személyiségzavara van, a gerinccsatornája beszűkült, önkárosító magatartást tanúsított, ezért is került az IMEI-be. Az IMEI-ben 2022. december 5-én azt írták elő, hogy speciális egészségügyi körleten kell őt elhelyezni, Alperes1n nem ilyenbe került. Az IMEI-ben is különböző gyógyszereket próbáltak ki nála, de volt egy beállított terápia. Korábban Alperes1n kevés volt a nyugtató, amit kapott, volt, hogy nem megfelelő időben kapta azokat, nem tartották be a 8 óra pihenőidőt, illetve össze-vissza adták a gyógyszereket. Két-három hónappal ezelőtt változott az, hogy Alperes1n milyen gyógyszereket kap: Rivotril helyett SL Xanaxot kap a Tramadol adagját csökkentették, illetve kap savlekötőt. Jelenleg Ambroxolt és vérnyomás-gyógyszert is kap. Ez a gyógyszerelés állítása szerint most már jó, kiegyensúlyozott. Gumiszobába 2023. nyarán került, ott legfeljebb 8 órát lehetett egyfolytában, de 2 óránként az orvosnak ellenőriznie kellett, és ezt a kényszerintézkedést meg kellett szüntetni, mielőtt nem állt fenn szükségessége. Le kellett vetkőznie, hátrabilincselték a kezét a derekán lévő pórázhoz, és a hasára pórázt raktak.

[7] Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozása szerint az IMEI nem írta elő azt, hogy a felperest betegszobában helyezték el, illetve az IMEI nem írt elő a felperes gyógyszerelése és diétája kapcsán semmit. Állította a felperes, hogy három alkalommal ún. speciális zárkában volt, de egyik alkalommal sem történt kikötözés, kényszerintézkedés.

[8] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a felperesi pártfogó ügyvédi díj viselésére a felperes köteles, a feljegyzett 156.000 forint eljárási illeték pedig a Magyar Állam terhén marad. Kötelezte az elsőfokú bíróság továbbá a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül alperesnek 282.137 forint perköltséget.

[9] Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság idézte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1), (2) bekezdését, valamint a 2:43. § a) pontját, továbbá kiemelte a felperes hivatkozását, mely szerint alperes megsértette az emberi méltósághoz és az egészséghez való jogát, azzal, hogy nem az IMEI által előírt betegszobában helyezte el, felülbírált az IMEI által előírt gyógyszerelést és diétát, és vele szemben 2023. nyarán három alkalommal kikötözés kényszerintézkedést alkalmazott.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen kitért az általa meghallgatott tanúk vallomására, valamint a kirendelt szakértő által elkészített igazságügyi szakértői véleményre.

[11] tanú1, az IMEI orvosa ideg- és elmeorvos szakterületen, tanúvallomásában előadta, hogy a felperest több alkalommal vizsgálta. A felperes 44

alkalommal volt fekvőbeteg az IMEI-ben, alapvetően önkárosító, suicid szándékú magatartásai miatt. Mint a kezelőorvosa, a vizsgálat alapján jogosult javaslatot tenni az ő elhelyezésére, egészségügyi kezelésére, azonban szabadságvesztésének ideje alatt mindezekről az elhelyezését biztosító BV Intézet orvosa jogosult dönteni. A 2022. december 5-i a sokadik alkalom volt, hogy - mivel élénkültek a felperes porckorongsérves problémái, magatartási zavarai voltak, önkárosító tevékenységet végzett - megvizsgálta őt. Célszerűnek látta a környezetéből való kiemelését, főként a magatartása permanensen ismétlődő jellegére. Az egészségügyi körleten történő elhelyezés tartósságára vonatkozó javaslatát nem tartotta fenn. Az ambuláns lapon szereplő álláspont egy javaslat volt a részéről. A BV Intézet orvosa tehet javaslatot arra, hogy ha nincs egészségügyi körlet az adott BV Intézetben, akkor máshová helyezték az elítéltet. A BV Intézetnek elsősorban biztonsági szempontokat kell döntésénél figyelembe vennie. Az egészségügyi körlet és a betegszoba között érdemi különbség nincsen, az egészségügyi körletben a fogvatartott el van különítve, nagyobb az egészségügyi jelenlét, ez nem gyógyító részleg, de a fogvatartottat többször ellenőrzik, és ez a hely az egészségügyi ellátási helyhez is közel van. Javaslatát egy átmeneti megoldásra vonatkozott, ami elsősorban az aktuális fogvatartó BV Intézetnek szólt, javasolta azt is, hogy elhelyezését módosítsák. Azzal, hogy átkerült a felperes Alperes1a, szerinte ez a javaslat teljesült. A felperesnek szervi problémái közül csak a porckorongsérvével foglalkozott, ez ténylegesen a felperes magatartását nem befolyásolja. A felperes személyisége azonban olyan, hogy a saját akarata, előnyök szerzése dominál nála. A BV Intézet megpróbálta az ezzel kapcsolatos panaszait orvosolni. A felperes önálló zárkában való elhelyezése, egészségügyi személyzet általi kontrollja megfelel az aktuális állapotának. Az említett ambuláns lap szerinti vizsgálat idején szükségesnek tartotta a felperes egészségügyi körleten való elhelyezését, mivel magatartása indulatilag labilizálódott, számított arra is, hogy újra problémák jelentkeznek a felperes magatartása miatt. A BV Intézet orvosának mérlegelnie kellett azt, hogy valóban indokolt-e egészségügyi körleten elhelyezni őt, vagy biztonsági szempontok, telítettség miatt, vagy épp amiatt, hogy nincsen ok tartósan ott tartani őt, ettől eltekint. A felperes magatartása olyan, hogy az nem kezelhető BV szinten sem. Az egészségügyi körleten való elhelyezés a gyógyulásig tart, ez általában rövid időt jelent, a felperes esetében ezt úgy értette, hogy amíg meg nem változtatják az elhelyezését, úgy tartósan vagy rövid ideig tartsák egészségügyi körleten, vagy a fogvatartó BV Intézetet változtassák meg. A felperes fogvatartási helyét kívánta megváltoztatni, mert attól tartott, hogy újra kitör.

[12] tanú2, az alperes korábbi orvosa tanúvallomásában előadta, hogy a felperes valamikor 2023 környékén kerülhetett Alperes1a. Egészségügyi problémája e krónikus gerincsérvből fakadó idegsebészeti probléma volt, amelynek kezelését konzervatív módon kezelték. Ezen kívül volt viselkedészavara is, többször járt már börtönben, agresszívan viselkedett ez nála emelkedett hangvételben nyilvánult meg, ami tettlegességhez nem vezetett. A felperes járt az IMEI-ben is, nem volt indokolt speciális egészségügyi részlegen elhelyezni őt. Akkoriban volt egy zárkagyújtása is, amelyből sérüléseket szerzett, de ezek már gyógyultak voltak. Speciális egészségügyi részleg volt Alperes1n is, de nem volt indok arra, hogy odahelyezzék őt. Az IMEI javaslatot fogalmazhatott meg az elhelyezésére vonatkozóan, de ez nem volt kötelező érvényű, mindig az aktuális egészségügyi állapotának megfelelően kellett elhelyezni felperest. A speciális egészségügyi részleg, illetve a betegszoba fogalma ugyanaz. Ide olyan elítéltek kerülnek, akik fertőző betegségben szenvednek, nem kelhetnek fel vagy önerőből nem tudnak felkelni, illetve egészségügyi állapotuk nyomon követése indokolt, pl. cukorbetegség, vérnyomás-probléma miatt. Ez a betegszobán egyszerűbben megoldható. A felperes esetében egyik ilyen sem merült fel. Mindig az aktuális egészségügyi állapot dönti el, hogy ilyen részlegre kerülhet-e az elítélt. A betegszobai elhelyezésnek más

speciális szabályai is vannak, ha szükséges javallatot tesznek arra, hogy kerüljön oda az elítélt, ezt ő nem köteles elfogadni, élhet a kezelés visszautasítás jogával is.

[13] tanú3 – az alperes alapellátást végző orvosa – tanúvallomásában előadta, hogy a felperes egészségügyi problémája alapvetően pszichiátria jellegű, amikor Alperes1a került súlyos égési sérülései éppen gyógyultak voltak már. A felperesnek mindig mindennel baja van, hetente jár hozzá különböző mondvacsinált egészségügyi problémákkal. Az IMEI javaslattevési jogával élt az ő elhelyezését illetően, de erről döntést az adott BV intézet orvosa hozhat. Ez az orvos ő volt felperes befogadásakor. Szerinte nem indokolta az ő elhelyezésének IMEI szerinti megváltoztatását az egészségi állapota. A felperesnek nem volt szüksége speciális ellátásra. Egyszemélyes zárkába került, azóta is ott van. Ez jobb körülményeket biztosít a számára, mint bármilyen más elhelyezési mód a BV-ben. Alperes1n van egy ún. egészségügyi osztály, amelynek van egy egészségügyi zárkája szintén egyszemélyes elhelyezkedéssel. Ha szükséges lett volna felperest el lehetett volna helyezni, de a felperesnek erre nem volt szüksége.

[14] Az elsőfokú bíróság szakértőt annak annak vizsgálatára rendelt ki, hogy az alperesnél történő elhelyezése során a felperesnek szüksége volt-e speciális elhelyezésre. A szakvélemény megállapítása szerint a felperes nyaki gerincvelője károsodott, a nyaki és ágyéki gerincszakasz degeneratív elváltozása, az ágyéki V. porckorong sérvesedése áll fenn. Felperes alkalmazkodási zavar, disszociális személyiségzavar, kevert személyiségzavar miatt gondozás alatt áll, több alkalommal kezelték az IMEI-ben falcolás és öngyilkossági szándék miatt. A felperesnek magasvérnyomás betegsége és gyomor-nyelőcső reflux betegsége van. A gerincbántalmak és pszichiátriai kórképek miatt szükséges a kontrollvizsgálatokon való megjelenése, gyógyszeres és esetleges egyéb terápia. A magasvérnyomás betegsége és gyomor-nyelőcső reflux betegség miatt gyógyszeres terápia és vérnyomás ellenőrzés szükséges. A felperes 2022-ben égési sérüléseket szenvedett, mely miatt bőátültetés történt. Az égési sérülések miatt rendszeres ellenőrzésre, bőrápoló krémekre volt szüksége. Az alperesi elhelyezés során az idült megbetegedéseivel és égési sérüléseivel kapcsolatos egészségügyi ellátásra volt szüksége. Annak megítélése, hogy ez milyen jellegű elhelyezés során oldható meg az alperesnél nem orvosszakértői kompetenciába tartozik.

[15] A betegszobai elhelyezéssel összefüggésben kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy a felperest 2022. december 5. napján az IMEI-ben vizsgálták meg, az előírt terápia szerint „beállított fekvés, egészségügyi körleten történő elhelyezés tartósan, szükségszerű elhelyezésének módosítása” Az IMEI-ben kiállított orvosi irat tartalma alapján alperesnek kellett bizonyítania azt, hogy a felperes alperesnél történő elhelyezése során már szükségtelen volt az egészségügyi körleten való elhelyezés. Az elsőfokú bíróság ezen bizonyítás körében tanúként hallgatta meg a felperest az IMEI-ben megvizsgáló tanút, az alperes alapellátást végző orvosait, tanú2t és tanú3t, majd orvosszakértői vizsgálatot rendelt el. tanú1 tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy a vizsgálat idején szükségesnek tartotta a felperes egészségügyi körleten való elhelyezését, mindezt úgy értette, hogy a felperest tartósan vagy rövid ideig tartásuk egészségügyi körleten, vagy az őt fogvatartó büntetésvégrehajtási intézetet változtassák meg. Mivel a felperes vizsgálatát végző orvos a tanúvallomásában közölt értelmezést az egészségügyi iratok között nem jegyezte fel, az elsőfokú bíróság szerint ezért vált bizonyítási (benne szakértői bizonyítási) feladattá, hogy a felperesnek az alperesnél történő elhelyezése igényelt-e speciális körülményeket. A beszerzett szakvéleményt az elsőfokú bíróság aggálytalannak minősítette és megállapította, hogy eszerint a felperesnek

nem az általa hivatkozott betegszobai elhelyezésre volt szüksége, hanem a megjelölt egészségügyi ellátásra. Ezért a keresetet ebben a részében alaptalannak minősítette.

[16] A felperes keresetének a gyógyszerezést és diétát érintő sérelmeivel összefüggésben kifejtette, hogy az alperesi vitatásra tekintettel a felperesnek kellett bizonyítania azt, hogy az IMEI az alperesnél történő elhelyezés időszakára gyógyszerezést, diétát írt elő. A becsatolt orvosi iratok között azonban ilyenre utalás nem volt, erre a felperesi pártfogó ügyvéd sem tudott hivatkozni. Ennek megfelelően a felperes keresetének ezen részét is bizonyítatlannak és alaptalannak minősítette az elsőfokú bíróság.

[17] A felperes hivatkozott arra, hogy az alperes 2023. nyarán három alkalommal kikötözés kényszerintézkedést alkalmazott vele szemben. Ezzel szemben az alperes előadta, hogy 2023. nyarán a felperes három alkalommal ún. speciális zárkába került, azonban kikötözésre, kényszerintézkedésre nem került sor. Az alperesi vitatásra tekintettel a felperesnek kellett bizonyítania azt, hogy az alperes vele szemben három alkalommal kikötözés kényszerintézkedést alkalmazott. A felperes ezen intézkedés megtörténtét semmivel sem bizonyította, saját személyes meghallgatása nem minősül bizonyítéknak, azt semmi sem támasztotta alá. Ennek megfelelően a felperes keresetének ezen része bizonyítatlan maradt, így alaptalan.

[18] Mindezek alapján utasította el az elsőfokú bíróság a felperes keresetét. Rámutatott végül arra, hogy az alperes személyiségi jogsértő magatartása, mulasztása hiányában a sérelemdíjra és elégtételadásra vonatkozó igényeket nem kellett vizsgálni.

[19] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes fellebbezést jelentett be, melyben annak megváltoztatását és a felperes kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát kérte. Kérte továbbá az alperes perköltség megfizetésére kötelezését.

[20] A felperes nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon megállapításával, miszerint felperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A felperes csak állította, de nem bizonyította a jogellenes magatartást, illetve azt sem, hogy személyiségi jogsérelem érte. Állította, hogy bizonyítási kötelezettségének eleget tett. A felperes a tárgyaláson megjelent, nyilatkozatot tett, azonban az általa előadottnak a bíróság nem tulajdonított jelentőséget, a felperes kijelentéseit és állításait nem vette figyelembe.

[21] Hangsúlyozta, hogy a felperes bizonyította azt, hogy az alperes jogellenesen járt el, jogsértő magatartást tanúsított, megsértette a felperes személyiségi jogait, és ezen alperesi magatartás olyan hátrányt okozott a felperesnek, amely a kereseti kérelemben megjelölt sérelemdíj megállapítására ad alapot. Bizonyított tényként kell megállapítani, hogy mit írt elő az IMEI és bizonyított tény az is, hogy ezt az alperes felülírta.

[22] Az elsőfokú bíróságnak a felperes tényelődását, a becsatolt okirati bizonyítékokat akként kellett volna értékelnie, hogy felperes keresetet alapos. Alperes ugyanis megsértette a felperes testi épséghez és egészséghez való jogát, valamint emberi méltósághoz való jogát, ezért a felperes sérelemdíjra jogosult.

[23] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[24] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozott döntést hozott, a lefolytatott bizonyítási eljárást, az előadott és mérlegelt bizonyítékokat, azok értékelését részletesen kifejtette. A felperes fogvatartása során az alperes a jogszabályoknak megfelelően járt el. A felperes személyhez fűződő vagy egyéb jogsérelmet nem szenvedett, nem érte olyan kár, mely az alperes jogellenes magatartásával vagy mulasztásával összefüggésben keletkezett.

[25] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül elbírálvá megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

[26] Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta, és a peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg. A döntésével és indokaival az ítéltábla maradéktalanul egyetértett. A fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[27] Az elsőfokú bíróság az ítéletben kifejtette, hogy az egyes kereseti tényállítások kapcsán kit terhelte a bizonyítási kötelezettség. A felperest terhelő bizonyítási kötelezettségről az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetés körében részletesen oktatta ki a felperest a 2024. május 22. napján megtartott tárgyaláson, melyet a 14. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldala tartalmaz. Ez alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság megfelelően tájékoztatta a felperest a bizonyítási terhéről. A felek által indítványozott és az elsőfokú bíróság által indokoltnak minősített bizonyítás lefolytatásával beszerzett peradatokat a Pp. 279. § (1) bekezdésének megfelelően, a maguk összességében, okszerűen, helyesen értékelve állapította meg, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségének a kioktatás ellenére nem tudott eleget tenni.

[28] Helyesen mérlegelte az elsőfokú bíróság a felperes keresetében előadottakkal összefüggésben a felek nyilatkozatát, a tanúk vallomását és a szakértői véleményt. Mindezek alapján helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg, hogy az alperes megsértette volna a felperes emberi méltósághoz és egészséghez való jogát bármely, a tényállásban említett eljárásával vagy mulasztásával.

[29] A fogvatartás minden részletre – így az egészségügyi ellátásra is kiterjedő - szabályrendszerét jogszabályok határozzák meg, melyek egyik célja éppen az, hogy a szabadságvesztés büntetés letöltése a fogvatartottak alapvető jogainak tiszteletben tartása mellett történjen. Az alperes a felperes fogvatartása kapcsán is ezen jogszabályi rendelkezések mentén járt el, és bizonyítást nyert, hogy a felperes orvosi ellátása során sem sértett jogszabályt. A felperes állítását sem az elhelyezés, sem a gyógyszerelés, sem a kikötözés kényszerintézkedés kapcsán bizonyítani nem tudta. Erre figyelemmel a személyiségi jogsértés, azon belül az emberi méltóság és az egészséghez való jog sérelmét nem alapozhatja meg a felperes általános jellegű, önmagában álló hivatkozása. A felperes fellebbezésében is csupán az eddig előadottakra hivatkozott, nem adott elő olyan tény vagy bizonyítékot, mely a megalapozott elsőfokú döntés megváltoztatását megalapozná.

[30] A rendelkezésre álló bizonyítékokat helyesen mérlegelte tehát az elsőfokú bíróság, ez alapján helytálló az a következtetése, hogy az emberi méltósághoz és az egészséghez való jog megsértésének ténybeli alapjául megjelölt magatartások nem nyertek bizonyítást. A vonatkozó jogszabályi rendelkezések helyes alkalmazásával döntött tehát az elsőfokú bíróság a felperes keresetének elutasításáról.

[31] A kifejtetekre tekintettel az ítéltábla – tárgyaláson kívül eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[32] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése folytán viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült költségeket. Mivel a jelen másodfokú eljárás a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2025. február 9-i hatálybalépését követően indult, ezért a másodfokú ügyvédi munkadíj meghatározására ezen rendelet rendelkezései az irányadóak. Mindezek alapján az ítéltábla a pertárgyérték alapulvételével, a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja és a 3. § a) pontja alapján, 160.000 forintban határozta meg az alperes jogtanácsosi munkadíját és kötelezte a peresztes felperest annak megfizetésére.

[33] A feljegyzett fellebbezési illeték a felperes személyes költségmentessége folytán az állam terhén marad. [Pp. 102. § (6) bekezdés]

[34] A felperes pártfogó ügyvédjének díját illetően a Pp. 101. (3) bekezdése alapján rendelkezett az ítéltábla arról, hogy viselésére a peresztes felperes köteles.

Győr, 2026. január 12.

Dr. Lezsák József s. k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s. k.

a tanács elnöke/előadó bíró

bíró

bíró